

دعای اول

«اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِيَ وَ سَلِّمْنِي وَ سَلِّمْ مَا مَعِيَ وَ بَلِّغْنِي وَ بَلِّغْ مَا مَعِيَ بِلَاغًا حَسَنًا»

«خدایا مرا و آنچه با من است حفظ کن، و مرا و آنچه با من است به سلامت دار، و مرا و آنچه با من است به نیکی برسان»

دعای دوم

{ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ } (۱)

ستایش خدایی را که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی‌ها و روشنایی را پدید آورد با این همه کسانی که کفر ورزیده اند
[غیر او را] با پروردگار خود برابر می کنند.

{ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ } (۲)

اوست کسی که شما را از گل آفرید آنگاه مدتی را [برای شما] مقرر داشت و اجل حتمی نزد اوست با این همه [بعضی از شما] ادر قدرت او [تردید می کنید].

{ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ } (۳)

و او در آسمان‌ها و زمین خداست نهان و آشکار شما را می داند و آنچه را به دست می آورید [نیز] می داند.

دعای سوم

«بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

به نام خدا، ایمان آوردم به خدا، و بر خدا توکل کردم، آنچه خواست خدا بود، نیست گردیدنی و نه توانایی ای، مگر به خدا.

دعای چهارم

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَرَجْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ لِابْحَوْلِ مَنِّي وَ لَا قُوَّتِي»

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، خارج شدم به قوت و نیروی خدا، نه به قدرت و نیروی خویش

«بَلْ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ يَا رَبِّ مُتَعَرِّضًا لِرِزْقِكَ فَأَنْتَنِي بِهِ فِي عَافِيَةٍ»

بلکه به قدرت و نیروی تو، ای پروردگارم روزی‌ات را خواستارم، آن را در عین عافیت به من عنایت کن.

دعای پنجم

«وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ»

(و اما [فراروی آن‌ها سدی و پشت سرشان سدی نهاده و پرده ای بر [چشمان] آنان فرو گسترده ایم در نتیجه نمی توانند ببینند)

لا ضِيعَةَ عَلَى مَا حَفِظَهُ اللَّهُ «فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

پس اگر روی گرداندند بگو خدا مرا بس است، خدایی جز او نیست، تنها بر او توکل کرده‌ام و او پروردگار عرش عظیم است.

دعای ششم

«بِسْمِ اللَّهِ خَرَجْتُ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

به نام خدا خارج شدم و بر خدا توکل کردم و هیچ قدرتی بالاتر از او نیست

دعای هفتم

«بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

«به نام خدا، ایمان آوردم به خدا، و بر خدا توکل کردم، آن چه خواست خدا بود، نیست گردیدنی و نه توانایی ای، مگر به خدا».

دعای هشتم

«اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِيَ وَ سَلِّمْ عَلَيَّ وَ سَلِّمْ مَا مَعِيَ وَ بَلِّغْنِي وَ بَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ»

خدایا مرا و آنچه با من است حفظ کن، مرا و آنچه با من است سالم بدار، و برسان مرا و آنچه با من است به رساندن نیکوی زیبایت.

دعای نهم

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَدُرِّيَّتِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَمَانَتِي وَخَاتِمَةَ عَمَلِي»

خدایا، من خودم و عیالم و مال و فرزندان و دنیا و آخرت و عاقبت امرم را به تو می‌سپارم.

دعای دهم

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، به نام خدا بهترین نامها، به نام خدا پروردگار زمین و آسمان

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَلَا دَاءٌ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

به نام خدا که سمی و دردی با نامش زیان نمی رساند، به نام خدا صبح کردم، و بر خدا توکل نمودم.

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى قَلْبِي وَنَفْسِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي وَعَقْلِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي

به نام خدا بر دل و جانم، به نام خدا بر دین و عقلم، به نام خدا بر خاندان و دارایی ام

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا أَعْطَانِي رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

به نام خدا بر آنچه پروردگارم به من بخشید، به نام خدا که نامش به چیزی در زمین و آسمان زیان نمی رساند

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ وَأَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ

و او شنوای داناست، خدا خدا پروردگار من است چیزی را شریک او نسازم، خدا بزرگتر است. خدا بزرگتر است و عزیز تر و

عظیم تر از آنچه می ترسم

وَ أَحَدَرُ عَزَّ جَارِكُ وَ جَلَّ تَنَاوُكُ وَلَا إِلَهَ غَيْرِكُ

و پرهیزی می کنم، عزیز است پناهنده ات، بزرگ است ثنایت، و معبودی جز تو نیست

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ شَدِيدٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

خدایا من به تو پناه می آورم، از شر خودم، و از شر هر سلطان سرسخت، و از شر هر شیطان ستمگر

وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ مِنْ شَرِّ قَضَاءِ السَّوِّءِ وَ مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

و از شر هر سرکش لجباز، و از شر هر پیش آمد بد، و از شر هر جنبنده ای که تو گیرنده مهارش هستی.

أَنْتَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ إِنَّ وِلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ

به درستی که تو بر راه استواری، و بر هر چیز نگهبانی، به حق سرپرست من خداست که قرآن را نازل کرد

وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا

و او شایستگان را سرپرستی می کند

فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

پس اگر روی بگردانند بگو: خدا مرا بس است، معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم، و او پروردگار عرش عظیم است.

دعای یازدهم

«قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ

خدا بهترین نگهدار است، و او مهربان ترین می باشد، به راستی سرپرست من خدا است، که نازل کرد قرآن را

وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ. فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و او شایستگان را سرپرستی می کنید. پس اگر رو برگردانند، بگو خدا مرا بس است، که معبودی جز او نیست، بر او توکل نمودم و او پروردگار عرش بزرگ است.

دعای دوازدهم

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ قَضَائِكَ

به نام خداوند بخشنده مهربان، بارخدا یا، تو را سپاس بر خوبی سرنوشتی که مقدر فرموده‌ای

وَ بِمَا صَرَفْتَ عَنِّي مِنْ بَلَائِكَ، فَلَا تَجْعَلْ حَظِّي مِنْ رَحْمَتِكَ

و بر بلایی که از من گرداندی، پس نصیبم را از رحمتت در این عافیت دنیایی

مَا عَجَلْتَ لِي مِنْ عَافِيَتِكَ فَأَكُونَ قَدْ شَقِيتُ بِمَا أَحْبَبْتُ وَ سَعِدَ غَيْرِي بِمَا كَرِهْتُ

که به من ارزانی داشتی منحصر مکن، که به سبب آنچه دوست دارم بدبخت شوم، و دیگری به خاطر آنچه ناپسند من است خوشبخت گردد،

وَ إِنْ يَكُنْ مَا ظَلَمْتُ فِيهِ أَوْ بَتُّ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الْعَافِيَةِ بَيْنَ يَدَيَّ بَلَاءٌ لَا يَنْقَطِعُ

و اگر آن عافیت که روز را در آن به شب رسانده، یا شب را در آن به روز آورده‌ام مقدمه بلایی همیشگی، و وبالی دائم باشد.

وَ وَزْرٌ لَا يَرْتَفِعُ فَقَدِمَ لِي مَا أَخْرْتُ، وَ أَخْرَ عَنِّي مَا قَدَمْتُ

پس آنچه را برایم به تأخیر انداخته‌ای پیش انداز و آنچه را که پیش انداخته‌ای به تأخیر افکن؛

فَغَيْرُ كَثِيرٍ مَا عَاقَبْتَهُ الْفَنَاءُ وَ غَيْرُ قَلِيلٍ مَا عَاقَبْتَهُ الْبَقَاءُ وَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ

زیرا چیزی که پایانش نیستی است، بسیار نیست و آنچه عاقبتش همیشگی و جاودانی است، اندک نباشد، و بر محمد و آلش درود فرست.

دعای سیزدهم

«يَا سَلَامُ تَسَلَّمْتَ بِالسَّلَامِ وَ السَّلَامُ فِي سَلَامٍ سَلَامِكَ يَا سَلَامُ»

بر تو سلام میکنم پروردگارا همانا که در پناه تو بودن سلامتی بر من می افزاید.

دعای چهاردم

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا إِلَّا مَا سَلَّمْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ أَسْفَارِي فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالْجِبَالِ وَالْقَفَارِ
وَالْأَوْدِيَةِ وَالْغِيَاضِ مِنْ جَمِيعِ مَا أَخَافُهُ وَأَحْذَرُهُ إِنَّكَ رَوْفٌ رَحِيمٌ»

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به حق ولایت رضا، علی بن موسی (درود خدا بر او) که مرا در همه مسافرت‌هایم در خشکی‌ها و دریاها و کوه‌ها و بیابان‌های خشک و دره‌ها و بیشه‌ها از آنچه می‌ترسم و پرهیز دارم در امان بداری، همانا تو مهربان و مهربورزی،

دعای پانزدهم و شانزدهم

تلاوت آیه الکرسی

ذکر ۱۰ مرتبه سوره «قل هو الله احد»